

satte i Stand, revne de igen, fordi Ekspres-toget kører omtrent klos op ad Bygningen. Der er heller ikke nogen anden Adgang til Beboelseslejligheden end Køkkentrappen. Ogsaa selve Stationspladsen, Krydssporene og de Læssespor, der findes, navnlig Om-løbssporet, ere for korte. Der kan kun krydse og holde Tog med 33 Vogne, men der kommer daglig flere Krydsningstog paa mellem 40 og 50 Vogne. Hvordan de komme om ved hinanden, ved jeg ikke, men saadan ere faktisk Forholdene. Der maa nødvendigvis foretages en Udvidelse af Skifte- og Krydssporene.

Nu træffer det sig saaledes, at Udvidelsen maa gaa til den Side, hvor Stationen ligger, navnlig hvis man en Gang i Tiden, som der har været saa megen Tale om, skal have et Dobbeltspor. Der er let Adkomst til at udvide Sporene, naar bare Stationsbygningen kommer af Vejen. Men nu er det saa heldigt, at Staten paa den anden Side netop har tilstrækkelig Jord til at bygge Stationen. Ved en saadan Flytning kunne tillige flere andre Mangler og Skavanker afhjælpes. Stationen ligger for dem, der væsentligst skulle benytte den, ligefrem paa den forkerte Side af Banen. Beboerne fra Byen skulle over Sporene hver eneste Gang, de skulle til Stationsbygningen, og alle, der komme kørende og skulle med Toget, skulle, hvad enten de komme Nord eller Syd fra, køre et meget langt Stykke langs ad Banen, og det er flere Gange sket, naar Toget kommer brusende, at Hestene ere blevne sky, og Folk ere kørte løbsk. Af Hensyn til disse Forhold indgav Beboerne for ikke saa grumme længe siden et Andragende om at faa Lov til længere oppe Nord for Byen at køre over ved et Led, som man havde den Gang, og faa bygget et Vogterhus der, og Ønsket blev ogsaa imødekommet. De fik Lov til at faa Huset bygget og faa et Led. Beboerne anlagde saa en helt ny Vej gennem Byen, altsaa ned efter Stationen til, men det var under den Forudsætning, at Stationsbygningen vilde blive flyttet over paa den anden Side. En Grund mere til at forbedre Stationsforholdene for Beboerne i denne Egn er, at hver Gang vi have forhøjet Jernbanetaksterne, have de altid været blandt dem, der have faaet Forhøjelse baade for Personer og Gods.

Trods disse mange forskellige Mangler, er der alligevel ikke alene ikke blevet gjort noget for denne Station indtil Dato, men der er i de senere Aar blevet ombygget flere andre Stationer paa den jyd-

ske Bane, bl. a. Daugaard og Rugaard, uagtet disse Stationer kun have halvt saa stor Trafik som Hinnerup og ogsaa kun halvt saa stor Indtægt. Her vil jeg nu udtrykkelig bemærke, at disse Ord paa ingen Maade skulle være en Bebrejdelse enten mod den nuværende højtærede Trafikminister eller den nuværende Generaldirektør; jeg ved meget godt, at Byggeplanerne angaaende disse to Stationer ere en Arv fra deres Forgængere.

Jeg vil slutte med indtrængende at opfordre den højtærede Trafikminister til at tage denne Sag under velvillig Overvejelse, saa at vi i en nær Fremtid kunne faa Stationen ombygget og flyttet. Jeg tænker mig ikke, at vi kunne faa en saa stor Bevilling i Aar, at Stationen kan blive ombygget nu til Sommer, men jeg havde tænkt mig, at man kunde faa en lille Bevilling paa den nuværende Finanslov til at gøre de nødvendige Forberedelser og Forarbejder.

Marott: Af Statsregnskabet for 1902—03 fremgaar det, at Statens Bidrag til Alderdomsforsørgelse er udbetalt med $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. mindre i det paagældende Finansaar, end der oprindeligt var budgetteret. Det er jo ganske vist ikke Statsmagtens Skyld, at de gamle alderdomsforsørgede paa den Maade have faaet mindre, end der var tiltænkt dem, men det bør ogsaa siges her, at det heller ikke er, fordi der ikke ude i Befolkningen er Trang til en bedre Alderdomsforsørgelseslov. Sagen er, at adskillige Kommuner holde igen i saa Henseende og uddele Understøttelserne med alt for karrig Haand. Der har jo ogsaa her i denne Sal lydt Røster mod den nuværende Alderdomsforsørgelseslov. Under Behandlingen af Lovforslaget om Nedsættelse af en Kommission til Overvejelse af en videre Udvikling af Forsørgelses- og Forsikringsvæsnet her i Landet udtalte det ærede Medlem for Løvel (A. Nielsen) som sin Overbevisning, at efter de Principper, hvorpaa Alderdomsloven hviler, og efter den Maade, hvorpaa den udøves, indeholder den en Spire til en social Ulykke for vort Land. Jeg vil i Anledning af denne Udtalelse og i det hele taget som Følge af, at Bidraget paa Statsregnskabet viser sig mindre end budgetteret, tillade mig at udtale Haabet om, at Kommissionen ikke vil anerkende, at Alderdomsforsørgelsesloven kan blive en Spire til social Ulykke for Landet, og jeg vil ligeledes haabe, at Kommissionen ikke vil anbefale en blot delvis Ophævelse af den fri Forsørgelse af de